அருள் தரும்

ஆரோக்கிய அன்னை

அ.அல்போன்ஸ்
திருச்சி

அன்பின் மடல்

அருள் தரும் ஆரோக்கிய அன்னை

அ. அல்போன்ஸ் திருச்சி

*"நின்ற கால்களுக்கு நடை தந்தாள்;
கொந்தளித்த கடலில் கப்பலுக்குக் கரை தந்தாள்;
சிறிய கைகளுக்குப் பால் தந்தாள்"*

வேளாங்கண்ணி ஆரோக்கிய அன்னையின் திருத்தலத்தை நோக்கி வருகின்ற ஒவ்வொரு யாத்திரையும் ஒரு இடத்தை நோக்கிய பயணம் மட்டுமல்ல; அது இயலாமையிலிருந்து நம்பிக்கைக்குச் செல்லும் ஆன்மிகப் பயணம். வேளாங்கண்ணியின் பக்தி மரபில் தலைமுறைகளாக நினைவுகூரப்படும் மூன்று நிகழ்வுகள்

- ❖ *நடக்க முடியாத சிறுவன் நடந்தது,*
- ❖ *புயலில் சிக்கிய போர்த்துக்கீசியக் கப்பல் காப்பாற்றப்பட்டது,*
- ❖ *சிறுவன் ஒருவன் தன்னிடம் இருந்த பாலைக் குழந்தை இயேசுவுக்குக் கொடுத்தது.*

மூன்று தனித்தனி அற்புதங்களாகத் தோன்றினாலும், அவற்றின் ஆழத்தில் ஒரே இறையியல் செய்தி ஒலிக்கிறது: மனிதனின் எல்லை முடியும் இடத்தில் இறை அருள் தொடங்குகிறது. ஒரு நிகழ்வில் உடல் இயங்க முடியாத நிலை மாறுகிறது; இன்னொரு நிகழ்வில் கடல் மனிதனின் கட்டுப்பாட்டை மீறிக் கொந்தளிக்கிறது; மூன்றாவது நிகழ்வில் ஒரு சிறுவனிடம் இருப்பது மிகச் சிறியதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த மூன்றிலும் "இல்லை" என்ற மனிதனின் அனுபவத்துக்குள் "ஆம்" என்ற இறைவனின் அருள் நுழைகிறது.

"அப்போது நடந்த அற்புதங்கள் இன்று நம் வாழ்க்கையின் ஆன்மிக வழிகாட்டுதலாக மாறுகின்றன" அவற்றை வாசிக்கும்போது, மனித வாழ்க்கையின் மூன்று ஆழமான நிலைகளை அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. அந்த அற்புதம் இன்று நம் வாழ்க்கையில் எங்கே, எப்படி நிகழ்கிறது?" என்பதே நம்மைத் தொடும் இறையியல் கேள்வியாகிறது.

1. உடல் ஊனமுற்றவர் நடந்தார்

நடக்க முடியாத கால்களுக்கு மட்டும் அல்ல; நின்றுபோன வாழ்க்கைக்கும் அன்னை வழி காட்டுகிறார்

உடல் ஊனமுற்ற ஒரு சிறுவன் அன்னையின் அருளால் குணமடைந்து நடந்ததாகக் கூறப்படும் நிகழ்வை ஒரு வரலாற்று மருத்துவப் பதிவாக அல்லாமல், திருச்சபை பக்தி மரபில் பாதுகாக்கப்பட்ட அற்புதச் சாட்சியாக அணுகுவது பொருத்தமானது. விவிலியத்தில் இயேசுவின் குணப்படுத்துதல்கள் உடலின் சுகத்தை மட்டும் குறிக்கவில்லை; அவை மனிதனை முழுமைக்குள் மீண்டும் அழைக்கும் இறையருளின் அடையாளங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இயேசு முடக்குவாதக்காரனை நோக்கி, "எழுந்து, உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு உன் வீட்டிற்குப் போ" என்றார் (மாற்கு 2:11). இங்கு "எழுந்திரு" என்பது உடலுக்கு மட்டுமல்ல; நம்பிக்கைக்கும், உறவுக்கும், எதிர்காலத்திற்கும், வாழ்க்கைக்கும் வழங்கப்படும் கட்டளை.

1.1 நம்பிக்கையினாலே நடக்கிறோம்

நடக்க முடியாதவன் நடந்தான்; ஆனால் இன்று நடந்து கொண்டிருப்பவர்களில் எத்தனை பேர் உண்மையில் முன்னேறுகிறார்கள்? இதுதான் இந்த நிகழ்வு நம்மிடம் கேட்கும்

எதிர்மறை–நேர்மறை கேள்வி. ஒருவனுக்கு கால்கள் இருக்கலாம்; ஆனால் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் இல்லாமல் இருக்கலாம். உடல் வலிமையாக இருக்கலாம்; ஆனால் உள்ளம் உடைந்திருக்கலாம். பாதை இருக்கலாம்; ஆனால் திசை இல்லாமல் இருக்கலாம். கால்கள் நகரலாம்; ஆனால் விசுவாசம் நகராமல் இருக்கலாம். ஆகவே, முதல் அற்புதம் இன்று நம் வாழ்க்கையில் நிகழ வேண்டுமென்றால், நம் கால்கள் மட்டும் நடக்க வேண்டியதில்லை; நம் நம்பிக்கையும் நடக்க வேண்டும்.

“நாம் காண்பவற்றின் அடிப்படையில் அல்ல, நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே வாழ்கிறோம்.” (2 கொரி 5:7)

இன்று நம்மில் சிலர் மனதளவில் ஊனமுற்றவர்கள். கடந்த கால காயங்களிலிருந்து வெளியே வர முடியாமல் நிற்கிறோம். சிலர் மன்னிக்க முடியாத நிலைக்குள் சிக்கியிருக்கிறோம். சிலர் பயம் காரணமாக ஒரு அடியும் முன்னேற முடியவில்லை. சிலர் தோல்வியின் நினைவால் எதிர்காலத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை.

அப்போது ஒரு ஊனமுற்றவன் நடந்தான்;
இன்று ஒரு நம்பிக்கையற்றவன் நடக்க வேண்டும்.
அப்போது கால்கள் குணமடைந்தன;
இன்று உள்ளம் குணமடைய வேண்டும்.
அப்போது உடல் எழுந்தது;
இன்று வாழ்க்கை எழ வேண்டும்.
அப்போது பாதிக்கப்பட்டவன் நடந்தான்;
இன்று பாதை தொலைந்தவன் திரும்பி நடக்க வேண்டும்.
இதுவே அற்புதத்தின் ஆன்மிக மாற்றம்.

2. போர்த்துக்கீசியக் கப்பல் புயலில் காப்பாற்றப்பட்டது

கடுமையான புயலில் சிக்கிய போர்த்துக்கீசியக் கப்பல் மரியாவின் பாதுகாப்பை நாடி வேண்டிக்கொண்டு பாதுகாப்பாகக் கரையை அடைந்ததனர். இதன் ஆன்மிகப் பொருள் விவிலியத்தின் மிகப் பெரிய உண்மைகளோடு ஒலிக்கிறது: புயல் இல்லாத வாழ்க்கை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை அல்ல; புயலின் நடுவிலும் கிறிஸ்து நம்மோடு இருப்பதே கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை.

விவிலியத்தில் சீடர்கள் படகில் இருந்தபோது கடலில் பெரும் புயல் எழுந்தது (மாற்கு 4:35—41). அப்போது இயேசு படகில் இருந்தார். இருந்தும் புயல் வந்தது. இது மிகப் பெரிய இறையியல் உண்மை: இயேசு நம்மோடு இருக்கிறார் என்பதால் புயல் வராது என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்படவில்லை; புயல் வந்தாலும் நாம் தனியாக இல்லை என்பதே வாக்குறுதி. சீடர்கள், "போதகரே, சாகப்போகிறோமே! உமக்குக் கவலையில்லையா? (மாற்கு 4:38). என்று கேட்டார்கள் ஆனால் இயேசு காற்றையும் கடலையும் அடக்கினார். எனவே, கப்பலின் அற்புதத்தை நாம் வாழ்க்கையின் ஒரு சின்னமாகப் பார்க்கும்போது, கப்பல் என்பது நம் வாழ்க்கை; கடல் என்பது உலகம்; புயல் என்பது சோதனை; திசை என்பது நம்பிக்கை; கரை என்பது இறைவனின் பாதுகாப்பு.

இன்று நம்முடைய வாழ்க்கை கப்பல்கள் பலவிதமான புயல்களில் சிக்கியிருக்கின்றன. குடும்பத்தில் ஒரு புயல்; பொருளாதாரத்தில் ஒரு புயல்; உறவுகளில் ஒரு புயல்; எதிர்காலத்தில் ஒரு புயல்; மனதில் ஒரு புயல்; விசுவாசத்தில் கூட ஒரு புயல். சில சமயங்களில் நம் வாழ்க்கையின் திசைகாட்டி வேலை செய்யாது. நேற்று வரை நன்றாகச் சென்ற வாழ்க்கை இன்று அலைகளால் ஆட்டமடைகிறது. "நான் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகிறேன்" என்று நினைத்த மனிதன், ஒரு புயல்

வந்தவுடன் "என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை" என்பதை உணர்கிறான்.

அங்கே மரியா நம்மைக் கிறிஸ்துவிடம் அழைத்துச் செல்கிறார். கானாவில் அவர் சொன்ன வார்த்தை மிகவும் முக்கியமானது:

"அவர் உங்களுக்குச் சொல்வதெல்லாம் செய்யுங்கள்" (யோவான் 2:5)

அவர் தன்னை மையமாக்கவில்லை; கிறிஸ்துவை மையமாக்கினார். அதனால் மரியாவின் பக்தியின் உண்மையான முடிவு மரியாவில் நிற்கக் கூடாது; கிறிஸ்துவை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்.

அப்போது கப்பல் கடலில் காப்பாற்றப்பட்டது;
இன்று குடும்பம் என்ற கப்பல் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.
அப்போது புயல் கடலில் இருந்தது;
இன்று புயல் நம் உள்ளத்தில் இருக்கிறது.
அப்போது கரையைத் தேடினர்;
இன்று நாம் கிறிஸ்துவைத் தேட வேண்டும்.
அப்போது அலைகள் கப்பலை அசைத்தன;
இன்று பிரச்சினைகள் நம் விசுவாசத்தை அசைக்கின்றன.

ஆனால் அலைகள் பெரியதாக இருக்கலாம்; கடவுளின் கரம் அதைவிடப் பெரியது. "அவர் "இரையாதே, அமைதியாயிரு" (மாற்கு 4:39) என்றார். மிகுந்த அமைதி உண்டாயிற்று.

புயலில் நம்பிக்கையுடன் இரு. கடல் அமைதியாகும் வரை மட்டுமே கடவுள் நம்முடன் இருப்பதில்லை. புயலின் நடுவிலும் அவர் இருக்கிறார். மரியா, குழந்தை இயேசுவைத் தாங்கிய தாயாக, துன்பப்படும் மக்களைக் கிறிஸ்துவிடம் அழைத்துச் செல்கிறாள். """நீங்கள் உள்ளம் கலங்க வேண்டாம். கடவுளிடம் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். என்னிடமும் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்." (யோவான் 14:1) என்ற இயேசுவின் வார்த்தை, இன்றைய அச்சமடைந்த வாழ்க்கைக்கான ஆறுதலாகும்.

3. சிறுவன் பாலை அளித்தான்

வேளாங்கண்ணி அன்னையின் பக்தி மரபில், ஒரு சிறுவன் தன்னிடம் இருந்த பாலைக் குழந்தை இயேசுவுக்குக் கொடுத்ததாகக் கூறப்படும் நிகழ்வும் அன்னையின் கருணையோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. இந்த நிகழ்வை ஆன்மிகச் செய்தியாக

விவிலியத்தின் பல முக்கிய நிகழ்வுகளோடு ஆழமாக இணைகிறது. குறிப்பாக, ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டிருந்த சிறுவன், அதை இயேசுவிடம் கொண்டு வந்த நிகழ்வு நினைவுக்கு வருகிறது (யோவான் 6:1—14). அந்தச் சிறுவனிடம் இருந்தது மிகச் சிறியது. ஆனால் அவன் “என்னிடம் இவ்வளவுதான்” என்று சொல்லித் தன்னுடைய சிறியதை மறைக்கவில்லை. அதை இயேசுவிடம் கொடுத்தான். அங்கேதான் அற்புதம் தொடங்கியது.

இதுவே மூன்றாவது நிகழ்வின் ஆழமான ஆன்மிக இரகசியம்: இறைவன் நம்மிடம் பெரியதை எதிர்பார்க்கவில்லை; நம்மிடம் இருப்பதை முழு இதயத்தோடு கொடுக்கச் சொல்கிறார்.

“என்னிடம் இங்கே ஐந்து வாற்கோதுமை அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் உள்ளன; (யோவான் 6:9) “இவ்வளவு பேருக்கு எப்படி போதுமானதாக இருக்கும்?” என்ற கேள்வி இருக்கிறது. ஆனால் இயேசுவின் கைகளில் சென்றவுடன் பலுகி பருகி மீதமானது இதுதான் அருளின் கணிதம்.

இன்றும் நம்மில் பலர், “என்னிடம் என்ன இருக்கிறது?” என்று கேட்கிறோம். கல்வி குறைவு; பணம் குறைவு; திறமை குறைவு; நேரம் குறைவு; செல்வாக்கு குறைவு; வசதி குறைவு என்று நினைக்கிறோம்.

ஆனால் இறைவன் கேட்பது: “உன்னிடம் இருப்பது எவ்வளவு?” என்பதல்ல; “உன்னிடம் இருப்பதை எனக்குக் கொடுக்கத் தயாரா?” என்பதே.

ஒரு தாய் தன் குழந்தைக்காகச் செய்யும் சிறிய தியாகம், ஒரு தந்தையின் உழைப்பு, ஒரு மாணவனின் சிறிய முயற்சி, ஒரு ஏழையின் சிறிய காணிக்கை, ஒரு நோயாளியின் சிறிய நம்பிக்கை, ஒரு மனிதனின் சிறிய மன்னிப்பு—இவை உலகத்தின் பார்வையில் சிறியவை. ஆனால் இறைவனின் கையில் அவை அற்புதத்தின் விதைகளாக மாறலாம்.

அவன் பால் கொடுத்தான்; இன்று நாம் அன்பைக் கொடுக்க வேண்டும்.
அவன் தன்னிடம் இருந்ததை கொடுத்தான்; இன்று நாம் நம்மையே கொடுக்க வேண்டும். அவன் அளவு குறைவாக இருந்தாலும் மனம் குறைவாக இல்லை; இன்று நம் கைகள் நிறைந்திருந்தாலும் இதயம் காலியாக இருக்கக் கூடாது.

அப்போது சிறுவன் தன்னிடம் இருந்த பாலைக் கொடுத்தான்;
இன்று நாம் நம்மிடம் இருப்பதைப் பகிர வேண்டும்.
அப்போது பால் குழந்தை இயேசுவின் பசியைத் தீர்த்தது;
இன்று நமது அன்பு பிறருடைய துயரத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்
அப்போது அவன் தன் பசியைக் கடந்து பகிர்ந்தான்;
இன்று நாம் நம் சுயநலத்தைக் கடந்து உதவ வேண்டும்.
அப்போது குழந்தை இயேசுவுக்குக் கொடுத்தான்;
இன்று நம் வாழ்க்கையையே கிறிஸ்துவிடம் கொடுக்க வேண்டும்.
இதுவே அற்புதத்தின் ஆன்மிக மாற்றம்.

4. மூன்று நிகழ்வுகள் — நம் வாழ்க்கையின் மூன்று நிலைகள்

இந்த மூன்று நிகழ்வுகளையும் ஒன்றாகப் பார்க்கும்போது, அவை மனித வாழ்க்கையின் ஒரு அழகான ஆன்மிகப் பயணத்தை உருவாக்குகின்றன.

முதல் நிகழ்வு — "நான் நடக்க முடியவில்லை."

இது தனிப்பட்ட இயலாமை.

இரண்டாவது நிகழ்வு — "நான் எங்கே செல்கிறேன் என்று தெரியவில்லை."

இது வாழ்க்கையின் புயல்.

மூன்றாவது நிகழ்வு — "என்னிடம் கொடுக்க ஒன்றுமில்லை."

இது வறுமையின் உணர்வு.

மூன்றிற்கும் கிறிஸ்துவின் பதில்:

"எழுந்த நட."

"அஞ்சாதே."

"உன்னிடம் இருப்பதை எனக்குக் கொடு."

அதனால் இந்த மூன்று நிகழ்வுகளையும் மூன்று இறையியல் வார்த்தைகளாகச் சுருக்கலாம்:

நடக்க முடியாதவனுக்கு — அருள்.
புயலில் சிக்கியவனுக்கு — பாதுகாப்பு.
கொடுக்க ஒன்றுமில்லை என்றவனுக்கு — அர்ப்பணம்.

மரியா — மூன்று அற்புதங்களையும் கிறிஸ்துவிடம் இணைக்கும் பாலம்

மரியாவின் வாழ்க்கையைப் பார்த்தால், அவர் எப்போதும் மனிதனின் தேவையிலிருந்து கிறிஸ்துவின் அருளுக்குச் செல்லும் பாலமாகத் தோன்றுகிறார். கானாவில் திராட்சரசம் இல்லாதபோது, அவர் இயேசுவிடம் தேவையை எடுத்துச் செல்கிறார் (யோவான் 2:1—11). சிலுவையின் கீழ் நிற்கும்போது, அவர் துன்பத்திலிருந்து ஓடவில்லை (யோவான் 19:25). மேலறையில் சீடர்களுடன் ஜெபிக்கும்போதும், திருச்சபையின் பிறப்பில் உடனிருந்தார் (அப்போஸ்தலர் 1:14). ஆகவே மரியன் பக்தியின் உண்மையான

ஆன்மிகப் பொருள், "மரியாவைத் தேடி மரியாவில் நின்றுவிடுவது" அல்ல; மரியாவின் வழியாகக் கிறிஸ்துவை நோக்கிச் செல்வது.

5. மூன்று நிகழ்வுகளின் ஒருங்கிணைந்த செய்தி

இந்த மூன்று நிகழ்வுகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. முதல் நிகழ்வில் நடக்க முடியாதவன் நடக்கிறான்; இரண்டாவது நிகழ்வில் மூழ்கப்போகும் கப்பல் கரை சேர்கிறது; மூன்றாவது நிகழ்வில் சிறிய பால் காணிக்கையாக மாறுகிறது. மனிதன் முடங்கியிருந்தாலும் எழ முடியும்; வாழ்க்கை புயலாக இருந்தாலும் கரை கிடைக்க முடியும்; நம்மிடம் மிகச் சிறிது இருந்தாலும் அது அன்பின் வழியாக ஆசீர்வாதமாக மாற முடியும்.

எனவே, வேளாங்கண்ணி அனுபவம் வெறும் "அதிசயம் கிடைக்க வேண்டும்" என்ற வேண்டுதலாக இருக்கக் கூடாது. அது

"நான் யாருக்காவது எழுந்து நிற்க உதவுகிறேனா?
புயலில் சிக்கிய ஒருவருக்கு கரையாக இருக்கிறேனா?
குழந்தை இயேசுவுக்காக என் சிறிய பாலைப் பகிர்கிறேனா?"

என்ற சுயப் பரிசோதனையாக மாற வேண்டும். உண்மையான அற்புதம், நம்முடைய வாழ்க்கையில் கிறிஸ்துவின் அன்பு தோன்றி, நம்மைப் பிறருக்கான அருளின் கருவிகளாக மாற்றுவதில்தான் உள்ளது. "அவர் உங்களுக்குச் சொல்வதெல்லாம் செய்யுங்கள்" (யோவான் 2:5) என்ற மரியாவின் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, முடங்கிய வாழ்க்கை நடக்கத் தொடங்கும்; புயலுற்ற வாழ்க்கை கரை சேரும்; சிறிய காணிக்கை உலகுக்குப் பெரிய ஆசீர்வாதமாகும்.

மதங்களின் வேலி தாண்டி
மனிதத்தை நேசிக்கும்
வேளாங்கண்ணி அன்னையே
உம் பாதம் சரண்!